

въкър Tartarus като отъ тартаръ, адъ: „S'ils arrivent, ces Tartares, nous les ferons rentrer dans le Tartare, d'où ils sont sortis и пр.“ Тоя каламбуръ се отдава на св. Лудвига, 1244., но се сръща и у неговите съвременници. Ср. Kleinpaul, o. с. 391., Palmer, Folk Etym. 561. и сл., Whitney, Language and the Study of language, Lond. 1884., р. 38. Krek, Einl. 545. Нашият приносъ къмъ бълг. нар. етим. Сбм. IX, р. 513. За етимологията на името вж. Vámbéry, Der Ursprung der Magyaren, 436.

Изключение правят и нѣкои германски форми, въ които б се замѣстя съ *n*. Pulcari, Polcari (лонгоб.), Pulgaraland (англосакс.), pulgrey, pulga y, pulgery (Шилтберг.). Това явление е обаче обикновенно: ср. Miklosich, Ortsnamen aus Appellat. р. 7.: Priesa, Priesen, Priesnitz, Pritz, Pritzen отъ слав. brѣza, brѣznice и пр.

Фонетично правилно се явява *n* нам. б и въ алтайското *пулгайры*. Въ този тат. диалектъ въобще всѣконачално б прѣминава въ *n* (чагат., уйг., кирг., як., осм. бай = богатъ, господинъ, алт. нај; уйг. и пр. баш, алт. наш и пр.). Ср. Radloff, Phonetik II., § 177. Тълкуването на чувашката форма Мургар = Булгар (вж. по-горѣ у Золотницк стр. 637) е възможно; м нам. начально б (*n*) се явява често не само въ чувашкото, но и въ други турски народчии; алт. пѣкѣ (силенъ) = абак. мѣкѣ; палта, балта = алт. малта; буруч, шуруч (шиперъ) — тар. муч; тел. паттыр (юнакъ), кирг. батыр = алт. маттѣр, каз. матур (хубавъ, отличенъ). Той прѣходъ намираме и въ чужди думи, напр. руск. печ става въ каз. мич, руск. бочка = каз. мичка и пр. Ср. Radloff, Phonetik II., § 206. и 202. Какъ се обяснява *китайската* ф. Рei-ju, въ която Хиръ съглежда Buljar или Bulgar, не ми е известно.

IV. Гласната въ първата сричка е била тъмна, както се вижда не само отъ старобрѣлгарските, старосрѣбъските и староруските паметници, но и отъ колѣбанията въ графиката на името, както въ западните, тъй и източните форми: лат. Bulgaria и Bulgaria още въ чивидалското евангелие, Bulgaria въ стари карти, Bulgari, Bulgri и Bulgari, Вѣгри, Burgaria и Borgar на Волга (Bolgara у Марко Поло), Bargaropolis (Bulgarophygum), Bellagrava bogarensis. Vicus Bulgarorum покрай Bulgaria nova (Fantuzzi). Id. *итал.* Bulgaria, Bulgaro, Bulghero, Bulgheri, Bulgheria и пр. и Bol-gare, Bolgaro, Bolgheri, Bulgaria, *фр.* boghre, bougre и Bolgara, *гр.* bolgare, сканд. Vulgaria = Bolgaraland; *ниъмски* pulgary, pulgery, pulgrey (Шилтб.) и Belgeray, Belger (Седмигр.), у Ямбрешича Bulgari и bogár, *ром.* bulgară и bogărë (cuir de Russie) *мадж.* bolgár. На сѫщата причина се дължатъ очевидно четирите разнообразни форми въ арменската география: булгар, блгар, блкар, болкар. Ср. и Болгару-чай, Balharou, народъ балкари, болхари.

V. Намѣсто *л* въ първата сричка се явява по нѣкога *r* още въ срѣдневѣкови паметници, безъ разлика на западни и източни. Явлението е секундарно и принадлежи на най-разните езици. Отъ тамъ лат. Burgari, Burgaria, Borgar, Bargaropolis, гр. Βούργαροι, Βούργαρα, Βούργαρος, Βούργαρε, Βούργαρέλλη, *итал.* Burgaria, Burgarelli. Тукъ прина-